**Europaparlamentet**
2024-2029

**ANTAGNA TEXTER**

# P10_TA(2026)0051

## Rekommendation till rådet om EU:s prioriteringar inför det 70:e mötet i FN:s kvinnokommission

### Europaparlamentets rekommendation av den 12 februari 2026 om till rådet om EU:s prioriteringar inför det 70:e mötet i FN:s kvinnokommission (2025/2240(INI))

*Europaparlamentet utfärdar denna rekommendation*

– med beaktande av det 70:e mötet i FN:s kvinnokommission, som kommer att äga rum i mars 2026, dess prioriterade tema ”Att säkerställa och stärka tillgången till rättslig prövning för alla kvinnor och flickor, bland annat genom att främja inkluderande och rättvisa rättssystem, avskaffa diskriminerande lagar, politik och praxis och ta itu med strukturella hinder” och dess uppföljningstema ”Kvinnors fulla och faktiska deltagande och beslutsfattande i det offentliga livet samt avskaffandet av våld, för att uppnå jämställdhet och alla kvinnors och flickors egenmakt”,

– med beaktande av FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor av den 18 december 1979,

– med beaktande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning av den 12 december 2006, särskilt artiklarna 6 och 13 om tillgång till rättslig prövning och den diskriminering på flera grunder som drabbar kvinnor och flickor med funktionsnedsättning,

– med beaktande av FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling, nämligen principen om att ingen ska lämnas utanför, och i synnerhet mål 5, som syftar till att uppnå jämställdhet och säkerställa att kvinnor har lika rättigheter till ekonomiska resurser, möjlighet att äga och kontrollera mark och andra former av egendom samt tillgång till finansiella tjänster, arv och naturresurser, och mål 10, som syftar till att avskaffa diskriminerande lagstiftning, politik och praxis och främja lagstiftning, politik och åtgärder av lämpligt slag,

– med beaktande av artiklarna 20, 21, 23 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

– med beaktande av sin resolution av den 11 april 2024 om införlivande av rätten till abort i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna[1],

– med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 25 november 2020 *EU:s tredje handlingsplan för jämställdhet – En ambitiös agenda för jämställdhet och kvinnors egenmakt i EU:s yttre åtgärder* (JOIN(2020)0017), som beskriver EU:s handlingsplan för jämställdhet för perioden 2021–2025,

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 mars 2025 *En färdplan för kvinnors rättigheter* (COM(2025)0097), som bekräftar EU:s engagemang för jämställdhet,

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 mars 2020 *En jämlikhetsunion: jämställdhetsstrategi för 2020–2025* (COM(2020)0152),

– med beaktande av sin resolution av den 13 november 2025 om jämställdhetsstrategin 2025[2],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF[3], och omarbetningen av direktivet, som pågår för närvarande,

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1385 av den 14 maj 2024 om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer[4],

– med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1820 (2008) av den 19 juni 2008 om sexuellt våld som krigsvapen,

– med beaktande av FN:s principer och riktlinjer för tillgång till rättshjälp i straffrättsliga system, som antogs i december 2012,

– med beaktande av kommissionens program för rättsliga frågor 2021–2027, som erbjuder finansiering för att stödja civilrättsligt och straffrättsligt samarbete, såsom utbildning för domare och andra rättstillämpare, och faktisk tillgång till rättslig prövning för allmänhet och företag,

---

1 EUT C, C/2025/1279, 13.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1279/oj.
2 Antagna texter, P10_TA(2025)0278.
3 EUT L 315, 14.11.2012, s. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj.
4 EUT L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj.

– med beaktande av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (Istanbulkonventionen),

– med beaktande av artikel 81.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

– med beaktande av artikel 121 i arbetsordningen,

– med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet (A10-0010/2026), och av följande skäl:

A. Jämställdhet mellan kvinnor och män är en grundläggande princip som har skrivits in i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna princip gäller inom alla områden av livet och all politik, inbegripet tillgång till rättslig prövning. Jämställdhetsintegrering, jämställdhetsbudgetering och en intersektionell strategi bör genomföras och integreras i all berörd EU-politik och är viktiga för att uppnå jämställdhet. Den interna och externa politiken bör förbli konsekvent och sammanhållen för att säkerställa ett effektivt och trovärdigt främjande av mänskliga och grundläggande rättigheter, demokrati och jämställdhet runt om i världen.

B. Jämställdhet, demokrati, grundläggande rättigheter och rättsstaten är oskiljaktigt förbundna. Det pågår ett allt större bakslag för kvinnors rättigheter och jämställdhet som drivs på av framväxten av genusfientliga och antidemokratiska rörelser. Den senaste tidens nedskärningar i USA:s utvecklingsbistånd påverkar kvinnor och flickor i oproportionerligt hög grad i hela världen, vilket spär på utsattheten och skadar olika grupper. FN:s generalförsamling har varnat för det aktiva motståndet mot jämställdhet och ett bakslag mot kvinnors rättigheter i många länder. Det finns ett akut behov att på nytt bekräfta en verklig jämställdhet och kvinnors och flickors mänskliga rättigheter.[5]

C. Kvinnors och flickors rättigheter och jämställdhet är grundläggande mänskliga rättigheter och en förutsättning för mänsklig utveckling, social rättvisa, demokratin, rättsstaten, en bättre levnadsstandard, minskad fattigdom, hanteringen av klimatkrisen och uppbyggnaden av en nödvändig grund för fred, rättvisa, välstånd och hållbar utveckling på jorden. När kvinnors och flickors rättigheter säkerställs över hela världen förbättras konkurrenskraften rent allmänt, genom att en inkluderande tillväxt främjas, ojämlikheterna minskar och kvinnors kompetens och potential utnyttjas fullt ut inom

---

5 https://documents.un.org/doc/undoc/gen/g24/073/47/pdf/g2407347.pdf.

alla samhällssektorer.

D. Fattigdom och diskriminering förvärras av samverkande faktorer såsom rasism, funktionsnedsättning, migrationsstatus, sexuell läggning, könsidentitet och könskarakteristika, såsom framhålls i artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Mensfattigdom är fortfarande ett betydande hinder för jämställdhet och begränsar miljontals kvinnors och flickors deltagande i utbildning, hälso- och sjukvård och ekonomin i hela världen, vilket begränsar deras tillgång till rättslig prövning och undergräver deras representation och deltagande i beslutsprocesser på alla nivåer.

E. Tillgång till rättslig prövning erkänns allmänt som en grundläggande mänsklig rättighet enligt internationell rätt, ett centralt begrepp inom det bredare rättsområdet och en hörnsten för rättsstaten och demokratin. EU erkänner tillgång till rättslig prövning som en grundläggande rättighet enligt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Faktisk tillgång till rättslig prövning kräver tillförlitliga uppgifter, transparenta förfaranden, evidensbaserat beslutsfattande och opartiska institutioner som säkerställer att kvinnor och flickor kan utöva sina rättigheter utan diskriminering. Tillgång till rättslig prövning är en grundläggande mänsklig rättighet som bygger på rättvisa lagar, effektiv verkställighet, överkomlig rättshjälp, jämställdhetsmedvetna institutioner och mekanismer för ansvarsskyldighet. Diskriminerande lagar, könsstereotyper, ekonomiska hinder och partiska institutioner fortsätter att hindra många kvinnor och flickor, särskilt de som drabbas av intersektionell diskriminering. Kvinnor och flickor i utsatta situationer, däribland de med funktionsnedsättning, de som bor på landsbygden eller i avlägsna områden och äldre kvinnor, stöter ofta på ytterligare hinder när det gäller tillgång till rättslig prövning och rättshjälp. Digitalisering och artificiell intelligens formar i allt högre grad tillgången till rättslig prövning, vilket kräver åtgärder mot algoritmisk diskriminering, digital utestängning och skadligt innehåll på nätet. Rättshjälp är avgörande för en rättvis tillgång till rättslig prövning, medan utbyte av bästa praxis bidrar till att stärka rättshjälpssystemens kvalitet och enhetlighet.

F. Allmän och lika tillgång till rättslig prövning för kvinnor och flickor är fortfarande en komplex och kritisk fråga i alla regioner i världen, och är särskilt utmanande i vissa regioner, särskilt i de där de demokratiska institutionerna och rättsstaten är svaga. Ekonomisk avskräckning, begränsad tillgång till rättshjälp, höga kostnader, komplexa rättsliga förfaranden, digitala och språkliga hinder, misstro mot rättssystemen, förhärskande könsstereotyper, rasfördomar, kvinnofientlighet och systemdiskriminering fortsätter att hindra kvinnor och flickor från att faktiskt få tillgång till rättslig prövning.

G. I hela världen är kvinnor fortfarande allvarligt underrepresenterade på högsta nivå inom domstolsväsendet och åklagarmyndigheterna, särskilt i ledande befattningar såsom domstolsordförande, chefsdomare och chefer för åklagarmyndigheter. Att uppnå en jämn könsfördelning i dessa beslutsfattande organ måste vara en prioritet. Ett jämställdhetsmedvetet förhållningssätt måste fortsätta även när kvinnors närvaro har säkrats. Att integrera ett jämställdhetsperspektiv i det rättsliga beslutsfattandet är avgörande för att säkra lika tillgång till rättslig prövning för kvinnor och flickor, och kräver att man bedömer fakta och tillämpar lagen utan diskriminering på grund av kön och skadliga stereotyper, både i själva beslutet och i processen för att fatta det. 2024 utfärdade FN:s kommitté för avskaffande av diskriminering av kvinnor allmän rekommendation nr 40 om jämställd och inkluderande representation av kvinnor i beslutsfattande system, både när det gäller lika tillgång och lika makt inom sådana system.

H. FN stöder aktivt kvinnors deltagande i rättsväsendet genom särskilda initiativ och kampanjer. Fler kvinnor i de rättsliga institutionerna kan kopplas till mer brottsofferorienterade strategier för rättvisa och är avgörande för att säkerställa att offren känner att de får stöd och blir lyssnade på när de träder fram och söker tillgång till rättslig prövning. Det är nödvändigt med tydliga regler och kraftfulla rättsliga bestämmelser, utbildning om hur de ska tillämpas samt initiativ för att öka medvetenheten om jämställdhet och rättvisa – både för yrkesverksamma inom rättsväsendet och för det civila samhället.

I. Våld mot kvinnor, könsrelaterat våld och våld i hemmet utgör kränkningar av de grundläggande rättigheterna. Rättssystemen måste fullt ut tillgodose brottsoffrens särskilda behov genom att tillhandahålla lämpligt skydd, effektiva rättsmedel, tillgängliga stödtjänster och lämplig utbildning för behöriga myndigheter som kommer i kontakt med offer för könsrelaterat våld, för att undvika sekundär viktimisering. Många kvinnor och flickor stöter fortfarande på betydande hinder för att anmäla övergrepp och få tillgång till rättshjälp. Alla former av våld – inbegripet psykologiska, känslomässiga och psykiska övergrepp samt tvång och ekonomisk kontroll – måste erkännas formellt. Ihållande könsstereotyper, kvinnofientlighet och sexism inom institutioner, tillsammans med strukturella och förfarandemässiga hinder, fortsätter att hindra kvinnor som utsatts för våld när de försöker få tillgång till rättslig prövning. Rättslig specialisering på könsrelaterat våld har visat sig vara effektivt, eftersom det koncentrerar expertis, förbättrar ärendehanteringen och gynnar en mer jämställdhetsmedveten och

brottsofferstödjande miljö.[6]

J. Trakasserier på arbetsplatsen och i politiska, juridiska, akademiska sammanhang eller på nätet utgör ett hinder som hindrar kvinnor från att få tillgång till rättslig prövning och få tillträde till eller stanna kvar i offentliga och beslutsfattande roller. Det utbredda nätvåld, den hatpropaganda och de hatbrott som i allt högre grad riktas mot kvinnor och flickor får allvarliga konsekvenser för deras dagliga liv, begränsar deras deltagande i det offentliga livet och undergräver en likvärdig representation för dem.

K. Väpnade konflikter, tvångsförflyttningar, konsekvenserna av klimatförändringar och humanitära nödsituationer förvärrar ojämlikheten och försvagar skyddssystemen, vilket gör att kvinnor och flickor löper större risk att utsättas för könsrelaterat våld, inbegripet tvångsäktenskap, sexuellt våld under flykt, människohandel, könsrelaterat våld i mottagnings- eller asylcentrum samt sexuellt våld och tortyr som används som krigsvapen. Konfliktrelaterat sexuellt våld är fortfarande en av de mest utbredda kränkningarna av de mänskliga rättigheterna och används för att terrorisera civilbefolkningen, kväsa motstånd och ödelägga samhällen, och utgör krigsförbrytelser, brott mot mänskligheten eller handlingar som bidrar till folkmord enligt internationell rätt. FN:s agenda för kvinnor, fred och säkerhet är central för att ta itu med dagens globala freds- och säkerhetsutmaningar. Pågående väpnade konflikter och framväxande och alltmer komplexa säkerhetshot påverkar kvinnor och flickor på ett oproportionerligt sätt och har lett till en försämring av deras status, med negativa konsekvenser för det fulla åtnjutandet av deras mänskliga rättigheter globalt.

L. Istanbulkonventionen är ett av de mest avancerade internationella rättsliga instrumenten för att fastställa bindande skyldigheter att förebygga och bekämpa könsrelaterat våld.

M. Kränkningar av sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter, inklusive nekandet av säkra och lagliga aborttjänster och alla former av obstetriskt och gynekologiskt våld, utgör könsrelaterat våld och överträdelser av de grundläggande mänskliga rättigheterna. Det finns envisa sociala normer som legitimerar könsrelaterat våld, begränsar tillgången till hälso- och sjukvårdstjänster, däribland sexuell och reproduktiv hälso- och sjukvård, gör att oavlönat omsorgsarbete främst utförs av kvinnor och inskränker kvinnors möjligheter att inneha ledande positioner. Tillgång till sexuell och reproduktiv hälso- och sjukvård, inbegripet säker och laglig abort, är en grundläggande mänsklig rättighet som måste upprätthållas

---

6 UN Women, Handbook for National Action Plans on Violence against Women (handbok för nationella handlingsplaner om våld mot kvinnor), 2012.

globalt. Miljontals kvinnor saknar fortfarande sådan tillgång, vilket innebär att de utsätts för fysisk skada och ekonomisk och psykisk stress. Hot och attacker mot organisationer i det civila samhället och människorättsförsvarare, särskilt de som stöder sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter, ökar i alarmerande takt.

N. Våldtäkt är en kränkning av de mänskliga rättigheterna som fortfarande är utbredd och används ofta som ett krigsvapen för att terrorisera civilbefolkningar och ödelägga samhällen. Det behövs brådskande åtgärder för att sätta stopp för straffriheten i detta avseende och säkerställa rättvisa för våldtäktsoffer.

O. Rättsliga stereotyper och rådande könsnormer i kombination med otillräcklig information kan hindra faktisk tillgång till rättslig prövning för kvinnor och flickor som utsatts för och överlevt våld. Könsrelaterat våld och hinder för kvinnors tillgång till rättslig prövning kan påverka deras fulla deltagande i det offentliga livet. Denna situation undergräver kvinnors och flickors förtroende för rättssystemet och bidrar till underrapportering, särskilt i fall av könsrelaterat våld. Många överlevare drabbas fortfarande av skuldbeläggning, stigmatisering, rädsla för repressalier och sekundär viktimisering, vilket ytterligare avskräcker dem från att söka rättvisa.

P. Könsstereotyper, kvinnofientlighet och sexism inom rättssystemet fortsätter att förstärka ojämlikheten mellan könen genom att fördomsfulla attityder, diskriminerande praxis och ojämlik maktdynamik vidmakthålls. Dessa barriärer i systemet undergräver kvinnors tilltro till rättvisan, begränsar en rättvis representation för dem och bidrar till fortsatta orättvisor och marginalisering i rättsprocesser. Könsrelaterade fördomar och stereotyper i rättssystemet avslöjades och fördömdes fullt ut av MeToo-rörelsen, som mobiliserade kvinnor och flickor på flera kontinenter, vilket visar att de utmaningar som kvinnor och flickor möter i rättssystemen är mycket lika, trots olika sociala, ekonomiska och rättsliga sammanhang, och därför kräver samordnade åtgärder.

1. Europaparlamentet rekommenderar rådet att

   a) bekräfta EU:s starka engagemang för jämställdhet och garantera ett fullständigt genomförande av kvinnors och flickors rättigheter i alla aspekter av EU:s yttre åtgärder, inbegripet utvecklings-, handels- och utrikespolitik, genom en tillräckligt finansierad, inkluderande och intersektionell strategi som utmanar könsstereotyper och bygger på principen om icke-diskriminering, så att jämställdheten kan göra snabba framsteg,

   b) se till att parlamentet och dess utskott för kvinnors rättigheter och jämställdhet kan delta fullt ut i beslutsprocessen avseende EU:s ståndpunkt vid det 70:e mötet i FN:s kvinnokommission;

sörja för att parlamentet får adekvat information om och tillgång till EU:s ståndpunktsdokument före förhandlingarna; ytterligare förbättra det interinstitutionella samarbetet, även under förhandlingarna, så att parlamentets prioriteringar införlivas på lämpligt sätt; betona att det fortfarande saknas kvinnligt deltagande och ledarskap i beslutsfattande roller, bland annat inom utrikespolitik och fredsbyggande; erkänna att studier har visat att fredsavtal som ingås med aktivt deltagande av kvinnor har bättre chanser att bli hållbara och få effekt[7]; framhålla att de senaste globala bedömningarna understryker att framstegen med att främja kvinnors fullständiga, jämlika och meningsfulla deltagande och ledarskap i freds- och säkerhetsprocesser fortfarande är begränsade, trots gällande åtaganden,

c) bekräfta EU:s engagemang för jämställdhet som en övergripande prioritering; stödja och försvara värdena mångfald, jämlikhet och inkludering; framhålla behovet att utveckla ett övergripande verktyg för att övervaka och motverka demokratins tillbakagång och tillbakagången för kvinnors rättigheter, vilka är nära sammankopplade; ta ledningen i den globala kampen mot bakslaget för jämställdhet och kraftfullt fördöma angreppen från genus- och rättighetsfientliga rörelser, som sprider lögner, undergräver demokratin och riktar in sig på kvinnors och hbtqi+-personers rättigheter,

d) se till att EU:s instrument och internationella instrument kompletterar varandra och är ambitiösa, med robusta och materiella bestämmelser som ger kvinnor och flickor egenmakt och garanterar tillgång till rättslig prövning; betona att rätten till rättshjälp och rättslig intressebevakning är avgörande för att garantera allmän och lika tillgång till rättslig prövning för alla och effektivt deltagande i relevanta förfaranden; vidare betona att personer med funktionsnedsättning, särskilt kvinnor och flickor med funktionsnedsättning, ställs inför strukturella och praktiska hinder när det gäller att få tillgång till rättslig prövning och delta i det offentliga livet; betona behovet av specifika åtgärder för att garantera deras fullständiga inkludering och allmänna tillgång till effektivt skydd; se till att EU visar ett starkt ledarskap och antar en enhetlig ståndpunkt om inkluderande och opartiska rättssystem; verka för övergripande rättsliga ramar som skyddar kvinnors rättigheter och säkerställer ett fullt och jämlikt deltagande av kvinnor, flickor och människor i all sin mångfald enligt både nationell och internationell rätt; begära att brottsoffers rätt till snabb ersättning som betalas av förövaren säkerställs och främjas inom ramen för straffrättsliga förfaranden och att bästa praxis

---

7 Studie – *Women's role in peace processes*, Europaparlamentet, generaldirektoratet för EU-intern politik, utredningsavdelningen för medborgerliga rättigheter och konstitutionella frågor, maj 2019.

utbyts för att förhindra sekundär viktimisering, även genom statliga subrogationsmekanismer,

e) vidta åtgärder för att fullt ut genomföra befintliga åtaganden om jämställdhet och kvinnors egenmakt och säkerställa skyddet av kvinnors lika mänskliga rättigheter och grundläggande friheter utan diskriminering, för att främja deras deltagande i det offentliga livet,

f) betona vikten av att stödja offentlig politik som främjar och stöder moderskap,

g) framhålla vikten av att garantera kvinnor och flickor faktisk tillgång till rättslig prövning på alla nivåer, inbegripet tydliga rapporteringsvägar och snabb behandling av skydds- och stödåtgärder; undanröja hinder, särskilt för missgynnade och sårbara grupper av kvinnor, som ofta hindras när de försöker få tillgång till rättslig prövning, på grund av en multiplikatoreffekt av begränsade och underfinansierade resurser inom rättssystemet samt socioekonomiska och sociokulturella faktorer och intersektionell diskriminering; säkerställa lämpligt, brottsoffercentrerat stöd och skydd i fall av könsrelaterat våld och förhindra varje form av sekundär viktimisering vid polisanmälan eller under domstolsförfarandet; framhålla att ekonomisk ojämlikhet fortfarande är ett betydande hinder för tillgång till rättslig prövning,

h) betona att könsapartheid måste erkännas som ett brott mot mänskligheten enligt Romstadgan och förespråka ett internationellt erkännande av detta, i syfte att säkerställa tillgång till rättslig prövning, ansvarsutkrävande och möjlighet till lagföring i internationella domstolar; stödja FN:s arbetsgrupp om diskriminering av kvinnor och flickor i dess definition av könsapartheid som handlingar inom ett institutionaliserat system präglat av diskriminering och dominans på grundval av kön,

i) säkerställa utbyte av bästa praxis, bland annat genom rättslig utbildning, beträffande de psykologiska, psykiska, fysiska, tvångsrelaterade och ekonomiska konsekvenserna av könsrelaterat våld; förbinda sig till och uppmuntra integrering av ett jämställdhetsperspektiv i det rättsliga beslutsfattandet; uppmuntra möjligheten att på begäran tillhandahålla kvinnliga advokater för brottsoffer; främja genusmedveten, brottsoffercentrerad utbildning för tjänstemän som kommer i kontakt med brottsoffer, anpassat efter deras arbetsuppgifter, däribland poliser, åklagare och domare, för att förhindra sekundär viktimisering, hantera könsstereotyper och fördomar och säkerställa respektfull, traumamedveten och icke-diskriminerande behandling av brottsoffer,

j) betona vikten av att säkerställa att kvinnor och flickor får tillgänglig, heltäckande och enhetlig information om sina rättigheter och det stöd och skydd de kan få genom varje steg i rättsprocessen, särskilt i fall av våld mot kvinnor eller våld i nära relationer, bland annat genom medvetandehöjande initiativ; framhålla behovet att stödja program för rättslig egenmakt på gräsrotsnivå som hjälper kvinnor och flickor att förstå och utöva sina rättigheter samt uppmuntra till ett inrättande av både allmänna och specialiserade stödtjänster för brottsoffer, med säkerställande av en effektiv samordning mellan dessa och metoder för hänvisning till dem; framhålla den nyckelroll som dessa tjänster har för att informera brottsoffren om deras rättigheter och underlätta deras tillgång till rättslig prövning; säkerställa att den information som ges till brottsoffer är lättillgänglig och finns att tillgå på ett klart och tydligt språk; främja förekomsten och användningen av hjälplinjer för brottsoffer och se till att de är tillgängliga via olika kanaler, bland annat telefon samt informations- och kommunikationsteknik; erkänna att begränsad tillgång till informations- och kommunikationsteknik i många länder världen över hindrar ett fullständigt förverkligande av kvinnors och flickors potential,

k) åta sig att säkerställa tillgång till rättshjälp för brottsoffer från början av civilrättsliga eller straffrättsliga förfaranden och främja denna strategi globalt, tillsammans med internationella partner; efterlysa införlivandet av ett jämställdhetsperspektiv i all politik, alla lagar, alla förfaranden, alla program och all praxis, i syfte att få bukt med de specifika hinder som kvinnor och flickor stöter på, inbegripet begränsad medvetenhet om rättigheter, diskriminerande attityder och könsstereotyper inom rättssystemen samt den otillräckliga tillgången till specialiserade tjänster, särskilt på landsbygden och i avlägsna områden; främja praxis att bedöma kvinnors och flickors rätt till rättshjälp enbart på grundval av deras egna ekonomiska medel, oberoende av deras makars, partners eller familjers inkomster, vilket är särskilt relevant i fall av könsrelaterat våld; framhålla vikten av könsuppdelade uppgifter om tillgång till rättslig prövning, utgången i mål, användning av rättshjälp och hinder, för att stödja evidensbaserat beslutsfattande,

l) främja kvinnors ledarskap, lika deltagande och ökade representation inom rättsväsendet och dess styrande organ samt vidta aktiva åtgärder för att främja bred tillgång till juristyrket för kvinnor från minoriteter och marginaliserade grupper, i syfte att undanröja strukturella hinder inom rättsväsendet och främja ett rättvist och representativt rättsväsen och därigenom säkerställa lika möjligheter,

m) främja och förespråka konkreta insatser och åtgärder för att

säkerställa kvinnors deltagande och ledarskap i beslutsfattandet i det offentliga livet, bland annat på områdena utrikespolitik, försvar och säkerhet samt förebyggande, hantering och lösning av konflikter och kriser; understryka behovet av en gemensam uppföljningsmetod för att samla in uppgifter om kvinnors deltagande i dessa sektorer,

n) aktivt stödja och främja 2024 års allmänna rekommendation nr 40 från kommittén för avskaffande av diskriminering av kvinnor om jämlik och inkluderande representation av kvinnor i beslutsfattande system, vilket definieras som en fördelning på 50/50 mellan kvinnor och män i all deras mångfald när det gäller lika tillgång till och lika makt inom beslutsfattande system,

o) uppmuntra ett meningsfullt deltagande av kvinnor på alla beslutsnivåer inom utrikes-, säkerhets- och försvarspolitiken samt i konfliktlösning, både i EU och globalt,

p) vidta åtgärder för att skyndsamt och fullt ut genomföra befintliga åtaganden om jämställdhet och kvinnors egenmakt och säkerställa skyddet av kvinnors lika mänskliga rättigheter och grundläggande friheter utan diskriminering, bland annat genom starka offentliga institutioner och en politik som garanterar lika möjligheter, för att främja deras faktiska och fullständiga deltagande i det offentliga livet och på så sätt underlätta deras deltagande i beslutsprocesser; fördöma hatpropaganda på nätet som riktar sig mot kvinnor och dess inverkan på deras deltagande i det offentliga livet samt stödja program för mediekompetens och digital säkerhet för kvinnor och flickor,

q) betona att stärkandet av kvinnor och kvinnorättsorganisationer och stöd till kvinnors deltagande i utrikespolitiskt och konfliktrelaterat beslutsfattande främjar bättre resultat för samhällen, tillgång till rättslig prövning och mer hållbar fred; tydligt fördöma den senaste tidens nedskärningar av finansieringen till kvinnorättsorganisationer och organisationer i det civila samhället som bekämpar könsrelaterat våld och ger kvinnor möjlighet att få tillgång till rättslig prövning; dessutom säkra hållbar finansiering och rättsligt skydd för feministiska organisationer och hbtqi+-organisationer, särskilt gräsrotsgrupper som befinner sig under attack genom krympande medborgerligt utrymme och restriktiva lagar som riktar sig mot icke-statliga organisationer,

r) försvara FN:s kvinnokommissions mandat mot bakgrund av USA:s och allierade länders försök att försvaga överenskomna jämställdhetsprioriteringar, och uttrycka oro över att sådana politiska påtryckningar, i kombination med nedskärningar i

finansieringen av jämställdhetsprogram, riskerar att undergräva kvinnokommissionens effektivitet och trovärdighet; öka finansieringen av utvecklingsbiståndet för att kompensera för det hål som uppstått till följd av att USAID dragit sig tillbaka; bekräfta sitt fulla stöd för det arbete som utförs av UN Women, som är en central aktör i FN-systemet för att främja kvinnors rättigheter i all deras mångfald, samla alla relevanta parter för att skapa politiska förändringar och samordna åtgärder; Kraftfullt uppmana alla FN:s medlemsstater att, tillsammans med EU, se till att UN Women får tillräcklig finansiering; åta sig att tillhandahålla tillräcklig finansiering för jämställdhet och kvinnors rättigheter, inbegripet sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter,

s) tillämpa jämställdhetsintegrering och jämställdhetsbudgetering på alla EU:s politikområden, inbegripet yttre åtgärder; betona att staterna måste anslå lämplig tillräcklig och förutsägbar finansiering till rättshjälp och stödtjänster som beaktar jämställdhet, särskilt för personer som överlevt könsrelaterat våld, och tillräcklig tillgång till ersättning, eftersom de hinder som nu finns i oproportionerligt hög grad påverkar kvinnors tillgång till rättslig prövning; betona vikten av att ta itu med praktiska, regionala och tillgänglighetsrelaterade hinder som hindrar kvinnors och utsatta gruppers tillgång till rättslig prövning, särskilt i landsbygdsområden samt avlägsna och ekonomiskt missgynnade regioner; understryka de särskilda utmaningar som kvinnor med funktionsnedsättning, äldre kvinnor och ensamstående föräldrar står inför, bland annat hinder för fysisk tillgänglighet och en brist på skräddarsydda stödtjänster; erkänna att rättshjälp ofta är kroniskt underfinansierad eller undervärderad, vilket skapar ytterligare ett hinder för kvinnor i krissituationer som söker tillgång till rättslig prövning, vilket i oproportionerligt hög grad drabbar kvinnor i lägre socioekonomisk ställning och de mest sårbara, i fråga om tillgång till rättslig prövning när deras rättigheter kränks,

t) bekräfta EU:s åtagande att bekämpa och sätta stopp för straffriheten för könsrelaterat våld, inbegripet sexuellt våld; verka för att undanröja straffrihet för alla former av könsrelaterat våld, inbegripet våld i hemmet, sexuellt våld, människohandel och skadliga sedvänjor; påskynda genomförandet av internationella åtaganden för att ytterligare förebygga och reagera på alla former av våld mot kvinnor och flickor i både den offentliga och den privata sfären, inbegripet våldtäkt, kvinnlig könsstympning, tvångsäktenskap, så kallad omvändelseterapi, delning av intimt eller manipulerat material utan samtycke, deepfake och AI-genererat innehåll, nätstalkning, nättrakasserier, nätblottning, uppvigling till hat eller våld på nätet, hatpropaganda och hatbrott; betona vikten

att ta itu med det hot som teknik för AI-manipulering utgör och förespråka kraftfullare åtgärder på EU-nivå och internationell nivå mot nätvåld, vilka båda i oproportionerligt hög grad drabbar kvinnor och hindrar dem från att delta fullt ut i det offentliga livet; eftertryckligen uppmana mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer att tillåta offentlig granskning av sina årliga riskbedömningar och riskreducerande åtgärder i samband med könsrelaterat våld för att möjliggöra bättre forskning och lösningar,

u) betona att avsaknad av eller nekad tillgång till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter, inbegripet säker och laglig abort, är en form av könsrelaterat våld och en kränkning av de mänskliga och grundläggande rättigheterna; efterlysa insatser för att säkerställa bred och rättvis tillgång till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter globalt och bekräfta att tillgång till säker och laglig abort är en grundläggande del av kvinnors sexuella och reproduktiva hälsa och rättigheter och avgörande för deras kroppsliga självbestämmande; kräva säker tillgång till abort, preventivmedel och mödravård för alla, särskilt akutpreventivmedel, testning för sexuellt överförbara infektioner och postexponeringsprofylax; säkerställa tillgång till genusmedvetna tjänster för psykisk hälsa för unga kvinnor och hbtqi+-personer och erkänna psykisk hälsa som avgörande för deltagande och jämlikhet,

v) säkerställa att EU:s utrikespolitik aktivt främjar tillgång till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter som en del av uppnåendet av målen för hållbar utveckling,

w) upprepa att våldtäkt fortfarande är en av de mest utbredda kränkningarna av de mänskliga rättigheterna globalt; betona vikten av att anta samtyckesbaserad våldtäktslagstiftning som en väsentlig del av en övergripande strategi för att bekämpa sexuellt våld mot kvinnor och flickor; förespråka en samtyckesbaserad definition av våldtäkt som en universell standard i hela världen, i syfte att stärka det rättsliga skyddet och säkerställa att sexuellt våld definieras genom avsaknad av samtycke, snarare än enbart genom användning av våld, tvång eller hot; främja konceptet att avsaknad av motstånd eller tystnad från offret inte utgör samtycke; understryka att varken ett föregående samtycke eller ett befintligt förhållande innebär löpande eller framtida samtycke till några sexuella handlingar; i detta avseende uppmana alla länder att införa en samtyckesbaserad definition av våldtäkt och att garantera överlevare tillgång till rättslig prövning,

x) i starkast möjliga ordalag fördöma användningen av våldtäkt och andra former av sexuellt våld som krigsvapen och påminna om att sådana handlingar utgör krigsförbrytelser eller brott mot

mänskligheten enligt internationell rätt; aktivt arbeta för att säkerställa lagföring och ansvarsutkrävande för dessa typer av brott på internationell nivå, bland annat genom tillämpning det globala EU-systemet för sanktioner avseende mänskliga rättigheter; stärka stödet till internationella insatser för att dokumentera dessa brott under pågående konflikter och till förebyggande åtgärder; vidare efterlysa aktivt stöd till alla initiativ som syftar till att säkerställa ansvarsutkrävande av förövare och tillgång till rättslig prövning för personer som överlevt våldtäkt som ett krigsvapen, med hänsyn till att våldtäkt och andra former av sexuellt våld i enlighet med FN:s säkerhetsråds förordning 1820 (2008) utgör krigsförbrytelser, brott mot mänskligheten eller handlingar som bidrar till folkmord; främja Eurojusts nära samarbete med Internationella brottmålsdomstolen (ICC) för att dokumentera våldtäkt, övergrepp och andra former av sexuellt våld i Ukraina, och uppmana EU, Eurojust och ICC att ytterligare stärka samordnade, traumamedvetna och brottsoffercentrerade dokumentationsinsatser och skapa globala samarbetsramar för andra konfliktområden för att säkerställa att offer identifieras, skyddas och kan få tillgång till rättslig prövning,

y) framhålla vikten av ett fullständigt erkännande av transkvinnor som kvinnor, då inkluderingen av dem är avgörande för att all jämställdhetspolitik och politik mot våld ska bli effektiv; efterlysa erkännande av och lika tillgång för transkvinnor till tjänster för skydd och stöd,

z) uppmana alla länder som ännu inte har ratificerat Istanbulkonventionen att göra detta och att främja ett globalt antagande av dess övergripande standarder för bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet,

aa) uppmana regeringar och internationella organ att bemöta de specifika risker som kvinnor och flickor utsätts för genom våld i mottagningscentrum och förbättra förfarandena för åldersbedömning,

ab) verka för flickors rätt till inkluderande och rättvis utbildning av hög kvalitet, som en viktig drivkraft för egenmakt och uppnåendet av jämställdhet, genom att utrusta dem med de kunskaper, färdigheter, möjligheter och förmågor som är avgörande under hela livet, så att de kan hävda sina rättigheter, få tillgång till rättslig prövning, delta fullt ut i det offentliga livet och bekämpa könsrelaterat våld; påpeka vikten av att kvinnors egenmakt främja genom inkluderande, rättvis och högkvalitativ utbildning och livslångt lärande, vilket har avgörande betydelse för att bekämpa könsstereotyper, attityder och fördomar i alla deras dimensioner och få bukt med bestående ojämlikhet; påminna om vikten av att förebygga könsrelaterat våld genom

lämpliga kampanjer och andra åtgärder, bland annat genom att öka den digitala mediekompetensen, liksom genom relevant, riktad, åldersanpassad och heltäckande utbildning om relationer och sexualitet, i syfte att öka kunskapen om kroppslig integritet; framhålla behovet att på ett djupare plan förstå rättighets- och genusfientliga rörelser, inbegripet desinformation om jämställdhet, incel-fenomenet och kvinnofientlighet och i synnerhet hur detta yttrar sig på nätet genom den så kallade manosfären; förespråka en mer aktiv politik för att motverka dessa fenomen och deras budskap,

ac) betona att krig och konflikter har en oproportionerlig och förödande inverkan på kvinnor och förespråka fred och inkluderande förhandlingar över hela världen som viktiga vägar för att få ett slut på konflikter och det våld som kvinnor och flickor utsätts för i dessa sammanhang; erkänna det utomordentliga arbete som utförs av kvinnor som deltar i FN:s fredsbevarande uppdrag i konfliktområden; betona att kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan könen är avgörande för rättsstaten och motståndskraftiga och inkluderande demokratier; med oro betona att miljontals kvinnor och flickor, särskilt i samband med konflikter och tvångsförflyttningar, fortsätter att utsättas för diskriminering och våld och förvägras sin värdighet och handlingskraft,

ad) förbinda EU att föra en utrikes-, utvecklings- och säkerhetspolitik som är inkluderande och intersektionell och som prioriterar behoven hos kvinnor och hbtqi+-människorättsförsvarare,

ae) betona att kvinnomord, definierat som könsrelaterat dödande av kvinnor och flickor, utgör en av de mest extrema formerna av könsrelaterat våld och en allvarlig kränkning av de universella grundläggande rättigheterna; kraftfullt fördöma avsaknaden av en harmoniserad definition av detta brott och de ihållande inkonsekvenserna i uppgiftsinsamlingen och rapporteringen om det, vilket allvarligt hindrar ett effektivt förebyggande och evidensbaserat beslutsfattande; efterlysa ett globalt erkännande av detta brott och globala insatser för att få slut på kvinnomord.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna rekommendation till rådet, kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik samt för kännedom till EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter.